

Arrest

nr. 324 320 van 31 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DE TROYER**
 Rue Charles Lamquet 155/101
 5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en wettelijk vertegenwoordigd is door haar moeder X, op 6 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat C. DE TROYER. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster is in België geboren op 19 februari 2024. Op 7 augustus 2024 dient zij als minderjarige, met de hulp van haar moeder, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Gezien de jonge leeftijd van verzoekster wordt haar moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 3 oktober 2024, bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 23 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Uit je administratief dossier blijkt dat je een Georgisch staatsburger bent. Je bent geboren op 19 februari 2024 in Oostende. Je moeder diende hier op 28 september 2023 reeds een verzoek om internationale bescherming in omwille van de vrees die ze koesterde ten aanzien van haar familie indien ze te weten kwamen dat ze een relatie had met je vader en haar zwangerschap van jou destijds. Op 27 december 2023 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Je moeder tekende op 25 januari 2024 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 18 juli 2024 haar beroep verwierp. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 7 augustus 2024 diende je moeder in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van je verzoek verklaarde je moeder dat ze vreest voor je leven aangezien je geboren bent als dochter uit een niet-traditionele relatie en haar familie dit niet zou accepteren. Zo zou je vader de neef zijn van je moeder. Aangezien je moeder reeds in het verleden slachtoffer werd van geweld door haar oudste broers vreest ze dat jullie zullen worden vermoord indien jullie terugkeren naar Georgië.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw moeder de volgende documenten neer: een kopie van verschillende artikels met betrekking tot de algemene situatie in Georgië en incidenten die betrekking hebben op femicide.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd namelijk vastgesteld dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord, omdat je wegens je jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Daarom werd aan jouw vader [sic] de mogelijkheid geboden om de motieven in jouw plaats uiteen te zetten. Naast je moeder was ook jouw advocaat aanwezig bij het persoonlijk onderhoud en verkeerden zij beiden in de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die je moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, namelijk de problemen qua geweld die ze in het verleden kende met haar oudste broers en de vrees gedood te worden door haar familie indien haar relatie met jouw vader en jouw bestaan wordt ontdekt, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je moeder vreest voor jou immers dat je samen met haar zal gedood worden door haar familie aangezien je moeder een relatie heeft met haar neef en jij hun dochter bent (CGVS, p. 4-5). Ze stelde dat ze om dezelfde redenen een verzoek tot internationale bescherming indiende voor jou als voor haar destijds (CGVS, p. 4). Echter was deze vrees toen reeds louter hypothetisch aangezien er geen concrete indicaties waren dat haar broers haar en dus ook jou om het leven zouden brengen (zie beslissing CGVS L.K., CGVS [...]). Bovendien stelde je moeder dat je niet zal kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië (CGVS, p. 5). Ook dit werd reeds onderzocht in haar verzoek om internationale bescherming. Er werd toen beargumenteerd dat ze niet kon aantonen dat ze in haar geval geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

De verschillende artikels met betrekking tot de algemene situatie in Georgië en incidenten die betrekking hebben op femicide kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze geven louter een zicht op de algemene situatie in Georgië en bepaalde incidenten die er zich voordeden.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het beginsel van behoorlijk bestuur dat de tegenpartij verplicht een beslissing met kennis van de zaak te nemen.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

3.1. Op 8 januari 2025 maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met een medisch attest betreffende de vaststelling van objectieve en subjectieve letsels bij haar moeder.

3.2. Op 17 februari 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 12 februari 2025.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem*

het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, “Practical Guide on Subsequent Applications”, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

5.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 28 september 2023 dient verzoeksters moeder een verzoek om internationale bescherming in. Volgens de verklaringen van verzoeksters moeder vreest zij in Georgië vervolging door haar twee oudste broers. Zij verklaart dat zij sinds haar kindertijd meermaals het slachtoffer is geweest van fysieke en psychologische gewelddaden vanwege haar twee broers. Daarnaast vreest zij gedood te zullen worden door haar broers indien zij haar huwelijk met haar neef en haar zwangerschap zouden ontdekken. Op 27 december 2023 neemt de commissaris-generaal in hoofde van verzoeksters moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeksters moeder dient tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad dat op 18 juli 2024 bij arrest nr. 310 270 wordt verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat verzoekster op 19 februari 2024 werd geboren. Niettegenstaande verzoekster zich (nog) niet onder het ouderlijk gezag bevond bij de indiening van het verzoek om internationale bescherming van haar moeder, was zij dit wel tijdens de behandeling van het beroep en vooraleer de Raad arrest nr. 310 270 op 18 juli 2024 velde.

Op 7 augustus 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 oktober 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die je moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, namelijk de problemen qua geweld die ze in het verleden kende met haar oudste broers en de vrees gedood te worden door haar familie indien haar relatie met jouw vader en jouw bestaan wordt ontdekt, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je moeder vreest voor jou immers dat je samen met haar zal gedood worden door haar familie aangezien je moeder een relatie heeft met haar neef en jij hun dochter bent (CGVS, p. 4-5). Ze stelde dat ze om dezelfde redenen een verzoek tot internationale bescherming indiende voor jou als voor haar destijds (CGVS, p. 4). Echter was deze vrees toen reeds louter hypothetisch aangezien er geen concrete indicaties waren dat haar broers haar en dus ook jou om het leven zouden brengen (zie beslissing CGVS L.K., CGVS [...]). Bovendien stelde je moeder dat je niet zal kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië (CGVS, p. 5). Ook dit werd reeds onderzocht in haar verzoek om internationale bescherming. Er werd toen beargumenteerd dat ze niet kon aantonen dat ze in haar geval geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

De verschillende artikels met betrekking tot de algemene situatie in Georgië en incidenten die betrekking hebben op femicide kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze geven louter een zicht op de algemene situatie in Georgië en bepaalde incidenten die er zich voordeden.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft.

5.4. Verzoekster wijst in het verzoekschrift op de psychische kwetsbaarheid van haar moeder en stelt dat haar moeder in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming heeft verklaard dat zij door haar twee broers werd verkracht en mishandeld, dat deze feiten door het CGVS niet werden betwist, dat het CGVS ten onrechte heeft besloten dat de actuele vrees van haar moeder slechts hypothetisch is, dat de broers van haar moeder immers wel op de hoogte waren van haar relatie met haar neef maar niet wisten dat ze al zo lang samen waren. Verder verklaart verzoekster in het verzoekschrift dat haar moeder al een keer zwanger is geweest maar, in opdracht van haar broers, een abortus heeft ondergaan. Verzoekster meent dat deze elementen inzake haar moeder dienen te worden beschouwd als eigen feiten die een afzonderlijk verzoek in haar naam rechtvaardigen.

De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die haar moeder reeds aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming. Het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder werd geweigerd bij arrest van de Raad nr. 310 270 van 18 juli 2024. In dat arrest werd, in navolging van de commissaris-generaal, geoordeeld dat er niet getwijfeld wordt aan het feit dat verzoeksters moeder in het verleden slachtoffer is geweest van fysieke en psychologische gewelddaden vanwege haar twee broers maar dat uit dat geweld in het verleden geen actuele gegronde vrees kan worden afgeleid, dat haar actuele vrees om gedood te zullen worden door haar broers indien zij kennis zouden krijgen van haar huwelijk met haar neef en haar zwangerschap louter hypothetisch is en dat verzoeksters moeder niet aantoont dat zij geen beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten of dat deze autoriteiten onmachtig of onwillig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. De beoordeling van het beschermingsverzoek van verzoeksters moeder is bijgevolg definitief. Dit wordt niet ontkend in het verzoekschrift. Vermits verzoekster zich uitsluitend beroept op dezelfde gronden die haar moeder aanhaalde ter staving van haar beschermingsverzoek en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoekster geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van verzoekster en het voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als een (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissing die eerder in het kader van het verzoek van haar moeder werd genomen en die definitief is.

5.5. Wat betreft het door verzoekster bij aanvullende nota neergelegde medisch attest betreffende de vaststelling van objectieve en subjectieve letsels bij haar moeder, benadrukt de Raad dat er niet wordt getwijfeld aan het feit dat verzoeksters moeder in het verleden slachtoffer is geweest van fysieke en psychologische gewelddaden vanwege haar broers – net zoals dit reeds werd gesteld in het arrest nr. 310 270 van 18 juli 2024 in het kader van de beoordeling van een toen neergelegd medisch attest van verzoeksters moeder waarin littekens en brandwonden ten gevolge van messteken of verbranding zijn vastgesteld en waarin de dokter had verklaard dat het klinische onderzoek overeenkwam met het verhaal van de betrokkene. Dit bij aanvullende nota neergelegde medisch attest stelt de bestreden beslissing niet in een ander daglicht en kan bijgevolg niet beschouwd worden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in verzoeksters naam rechtvaardigt.

5.6. Verder citeert verzoekster in het verzoekschrift uit een rapport van Amnesty International inzake huiselijk geweld in Georgië, hekelt het gebrek aan geactualiseerde landeninformatie en stelt dat zij (en haar moeder) geen daadwerkelijke bescherming van de Georgische autoriteiten kunnen genieten in het kader van familieconflicten die verband houden met niet-aanvaarde consanguine huwelijken en kinderen die hieruit worden geboren.

De Raad stelt vast dat uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 17 februari 2025 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen

secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. In het verzoekschrift beperkt ze zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. Het rapport van Amnesty International dat in het verzoekschrift wordt geciteerd, is niet van die aard om aan te tonen dat de door het CGVS bij aanvullende nota aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is en dat er zich een andere conclusie opdringt. Tenslotte wijst de Raad erop dat het aan verzoekster toekomt om in concreto aan te tonen dat het haar (en haar moeder) in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijft.

5.7. Tenslotte haalt verzoekster in het verzoekschrift een bijkomende vrees aan. Ze werpt plots op dat haar vader momenteel in de gevangenis zit omdat hij lid zou zijn van een oppositiepartij.

De Raad wijst erop dat in alle redelijkheid van verzoekster kan worden verwacht dat zij de politieke activiteiten van haar vader voor een (niet nader bepaalde) oppositiepartij, zo deze zou stroken met de werkelijkheid en in haar hoofde daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming met zich zou brengen, (veel) eerder gedurende haar procedure zou hebben vermeld. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat deze de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over het verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). In het verzoekschrift wordt niet de minste verklaring gegeven waarom verzoekster deze vrees ten gevolge van de politieke activiteiten van haar vader nooit eerder heeft vermeld. Ook verzoeksters moeder heeft in het kader van haar verzoek om internationale bescherming hier nooit enige melding van gemaakt. Verzoekster duidt verder niet waarom zij deze vrees en deze vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Tevens verstrekt zij geen enkele uitleg over de concrete problemen waarmee ze te maken zou hebben ten gevolge van de politieke activiteiten van haar vader en zijn gevangenzetting, situeert ze deze geenszins concreet in de tijd en legt ze geen enkel begin van bewijs neer.

De Raad acht het dan ook geenszins ernstig dat verzoekster na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing van de commissaris-generaal zich plots steunt op een geheel nieuwe vervolgingsgrond, die door haar eigen toedoen aldus niet door het CGVS kon worden onderzocht en beoordeeld tijdens de administratieve behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Dergelijke handelwijze kan niet worden aanvaard. De vaststelling dat verzoekster heeft nagelaten de voorgehouden vrees omwille van de politieke activiteiten van verzoeksters vader kenbaar te maken bij de Dienst Vreemdelingenzaken of het CGVS, geen enkel begin van bewijs aanbrengt en geen enkele uitleg verschaft voor de manifeste laattijdigheid van het aanbrengen van deze vrees, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de waarachtigheid van de voorgehouden vrees voor vervolging /risico op ernstige schade.

5.8. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.9. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen van deze bepalingen zijn om deze reden niet dienstig. Ook de aangevoerde schending van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet mist juridische grondslag.

5.10. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat, gelet op de jonge leeftijd van verzoekster, haar moeder op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij

de mogelijkheid de vluchtmotieven van verzoekster uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.11. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS